

מגיש ביתי

4

ליצן קטן
שלי...

"...על מגישו שלנו הלילה יד, וירח משלים טיול הלילי. הוא מאיר באורו את השביל שאבד, מחזיק גם לך וגם לי."

טו בשבט חלף לו ובין פריחת השקדיות והפרחים בגינות ובשבילים הנה מגיע לו חג פורים.
חג גדול לילדים אבל... גם למבוגרים, התחפושות ומשלוחי המנות בכל שנה מתמעטים, אך כיף לראות שאצלנו עדיין יש תחפושות ומשלוחי מנות.

משלוחי המנות שיש בהם מכל טוב... מעשה ידנו. משלוח מנות היא דרך להביע אכפתיות וידידות. תחפושות מקוריות עליהן שוקדים כמה מבני המשפחה כדי שתהייה תחפושת מרשימה ומקורית.

אנחנו מתחפשים על בסיס שני רעיונות ממגילת אסתר: הרעיון של היפוך ומהפך בגורל והרעיון של הסתרת הזהות האמיתית.

לפני כחודש נבחר ועד הנהלה ויו"ר חדש לקהילה. אנו מקווים שהמשימות על סדר היום יהיו גם חברתיות ויגעו בכל שכבות הגילאים.

בהזדמנות זו חשוב וראוי להודות לועד ההנהלה שסיים כהונתו. ברור שעבודה רבה והרבה שעות הושקעו במילוי המשימות לטובת האגודה וחברי הקהילה.

בנוסף אנו עומדים גם לפני בחירות לכנסת ב- 17 במרץ. אחרי שנתיים שוב ניפגש במשרד השכרת דירות או במועדון לחבר רובנו כבר קיבלו את "ההודעה לבוחר" אז .. זכרו להצביע ולהשפיע

לכל הכותבים הקבועים והחדשים וכן שולחי התמונות התמונות - תודה! ולצעירים אשר משתתפים בפנית "פסק זמן" בהצלחה!

למה אתם מתחפשים השנה?

חג שמח ומבדח

biran.aviv@gmail.com

איזה קיבוצניק מאיזה קיבוץ הולך למנהלת הקהילה ושואל אותה: "את מכירה אותי?"

מנהלת הקהילה אומרת לו: "כן, בטח"
הקיבוצניק שואל: "תגידי לי מה אני שותה?"
עונה מנהלת הקהילה: "בירה גולדסטאר"
שואל הקיבוצניק: "מה אבא שלי שותה?"
עונה לו מנהלת הקהילה: "בירה גולדסטאר"
שואל שוב הקיבוצניק "מה הבן שלי שותה?"
עונה לו מנהלת הקהילה: "בירה גולדסטאר"
אומר לה הקיבוצניק: "אז למה קיבלתי 700 שקל חשבון מים?"

זוהי אומנם דוגמא מבדחת לפורים אך תאמינו לי שאינה כה רחוקה מהמציאות. חג פורים בפתח, ביום חמישי אחר הצהריים עדליידע קהילתי למשפחות ברחבי הקיבוץ, בשישי בבוקר תתקיים מסיבה לילדים בשיתוף תושבים וצוותי וילדי החינוך הבלתי פורמאלי המארחים את ילדי הגיל הרך והשנה יוזמה מקומית חדשה, בנייה של מתקנים פורימיים שיוצרו ידנית ע"י תושבים בהובלתו של ניר ארז, כמיטב המסורת של הקיבוצים לטובת פורים והשנים הבאות, בואו והשתתפו. בערב מסיבה למבוגרים, הופעות מוזיקה ואלכוהול בהובלתו של מדי. את שלושת האירועים יזמו הפיקו והיו שותפים להקמה תושבים שתורמים מזמנם ומרצם לטובת הציבור בשיתוף מנהלת התרבות וצוותי החינוך, הזדמנות טובה לומר להם, תודה. מיד לאחר פורים אנחנו נכנסים לרצף של חגי האביב, כפי שבוודאי שמתם לב מלבד הכלניות שפרחו בגינות בכניסה ליישוב אנחנו בסימן של התחדשות, יו"ר חדש לקיבוץ, יו"ר חדש לוועד המנהל, וועד מנהל חדש לאגודה מאחלת להם בהצלחה בתפקיד המורכב ושיתוף פעולה פורה. בנוסף נתלו לוחות מודעות חדשים, מרפאה יפה ומשופצת פועלת כבר כשגרה, נוקתה וסודרה פינת החרובים לטובת פעילות בטבע של גני הילדים ועוד. החל משבוע הבא אפגש עם תושבים המעוניינים בכך בימי ראשון בין השעות 17:00-18:00, ניתן לתאם דרך האימייל האישי שלי (saleet@k-megiddo.com) או דרך אביבה במזכירות.

חג שמח,
סלעית

אומרים שהיה כאן מצחיק לפני שהגעתי.. פרק הכלבו

תבואות החורף לפני מכירתם. פעילות ה"אספקה הקטנה" הייתה עדיין צנועה, ובסיסית ובעצם לא פגעה באורח החיים ורוח התקופה הספארטנית משהו של אותם ימים רחוקים.

היה זה בסוף שנות ה 60 כאשר הוחלט לשדרג את "האספקה הקטנה" ולהפוך אותה לכלבו. יתכן כי היה זה ברוח התקופה וכן האופוריה אשר שטפה את כל המדינה לאחר ששת הימים, כאשר חברי הקיבוץ החליטו שגם להם מגיע מעט להתפנק. הפעילות עברה למבנה בו ממוקם כיום מועדון הנעורים. בתחילה עוד שמרו על מעט צניעות: "עוגיות עבודה", שוקולד פרה ומשקה קריסטל הוספו למבחר הבסיסי. את המקום, ניהל שנוקי ז"ל (אביהם של ארנון ועידית) אשר החל "לרשום" במחברת עבה את קניות החברים. אך המרחבים הגדולים, המדפים הרבים וכן חברת השפע אשר החלה להתפתח במדינה באותם ימים זלגה לה מן הסתם במהירות אל תוך הקיבוץ.

את "השבר" אשר ממנו החל הסחף לאורח חיים של חברת שפע אשר לא חסר לה מאומה, ניתן לתלות ביום שבו הוחלט להוסיף מקררי גלידה, חטיפים, שוקולדים ללא ציור הפרה ובירה נשר.

בימים הראשונים לאחר שדרוג זה, חברים הסתובבו להם מסוחררים בין המדפים העמוסים והעמיסו לסל הקטן מכל הבא ליד. אך היה זה שנוקי אשר עמד בקופה לפני היציאה צנן את התלהבותם והורידם אל קרקע המציאות. החברים היו צריכים להתחיל להתרגל להתנהל במגבלות התקציב. באותם הימים, כל חבר קיבל תקציב חודשי אשר קרוב לוודאי היה שווה ערך לקניה היומית של הנערים בכלבו בשוכם מבית הספר.

הרחבת מבנה הכלבו הנה בימים אלו בשיאה. לא יארך זמן רב, עד אשר יחנך המבנה המשופץ ואנו, תושבי המקום, נאלץ להתרגל לעובדה כי פחות נתחכך פיזית במעברים הצרים עם שכנינו ותושבי מגידו אחרים.

נכון, זה לא יהיה "רמי לוי" בשטחי המדפים, המסדרונות וההיצע. אך בכל זאת, הכל בחיים יחסי. אז, באותם ימים, מי בכלל היה מעז לחלום על מבנה של 4 שורות מדפים ועוד עמוסים בכל טוב...

את התאריך המדויק איפה הכל התחיל, אף אחד לא ממש זוכר. היה זה באמצע שנות החמישים כאשר מזכירות הקיבוץ החליטה על הקמת הכלבו הראשון באזור לאחר 2000 שנה (אם ניקח בחשבון את האפשרות הסבירה כי בתל הייתה בזמנו איזו חנות מכולת קדומה). חשוב לציין כי השימוש בכינוי "כולבו" נעשה רק הרבה יותר מאוחר. אף אחד בזמנו לא היה עושה מעצמו צחוק ומכנה את "מבנה החלוקה" של אותם ימים בשם אשר יעורר ציפיות כה גבוהות. למען האמת, שם המקום אז היה: "אספקה קטנה". גם בשם זה הייתה מן ההפרזה הרבה בכל הקשור למספר המוצרים אשר היה ניתן למצוא במקום. "המבחר" למעשה כלל מספר מצומצם של מוצרים אותם ניתן היה לספור על יד אחת או מקסימום שתיים. זה כלל: נייר טואלט, סבון רחצה, משחת שיניים, משחת נעלים, שרוכי נעליים ועוד מספר מוצרי בסיס. "האספקה הקטנה" מוקמה בצדו של המוסך לכיוון הסילו. זה לא היה במקרה, איגור מרקמן, אשר באותם ימים תפעל את הסילו, התבקש בשעות הפנאי להפעיל את השירות החדשני לרווחת החברים. במגדלי הסילו באותם ימים, לא הגישו בירה פיצוחים, אלא אפסנו את

בטיולי בקיבוץ שמתי לב לתופעה שמאוד מטרידה ומדאיגה אותי. הורים רבים נוהגים כאשר ילד או תינוק ישוב על ברכיהם.

למה זה מדאיג אותי ?

כי אני רואה בעיני רוחי את תרחיש האימים האפשרי. אני מקווה בכל ליבי שלא יקרה אסון, אבל לתחושתו זה רק עניין של זמן. יש סיבה בגינה החוק אוסר ישיבה של ילד שלא מלאו לו 13 במושבאים הקידמיים.

בכבישי הקיבוץ יש הרבה מאוד דברים שעלולים לגרום לנהג לבלום בפתאומיות, חתול או כלב חוצה, ילד שמתפרץ לכביש ושוכח להסתכל ימינה ושמאלה, ילדים עם אופניים. גם במהירות נמוכה עצירה פתאומית עלולה לגרום לניפוח כריות האוויר אשר נפתחות בעוצמה ישירות בגובה פניו של הילד ועלולות לגרום לפציעה חמורה אם לא למוות.

מצד שני אני רואה בטיולי בקיבוץ קבוצות של ילדים קטנים שהמטפלות והגננות מלמדות אותם איך לחצות כביש בביטחה, אולי יהיו אלה הילדים שילמדו את ההורים שלהם פרק בנהיגה בטוחה? כמו שפעם הילדים הם ששמרו על ההורים שלא יקטפו פרחי בר ומאז יש לנו ארץ נהדרת!!! פעם או פעמיים עצרתי מכונית וניסיתי לדבר עם הנהג או הנהגת על הנושא, התבדחו איתי בצורה לא נעימה ואני לא אעשה את זה יותר.

אך האושר והעושר הם כידוע יחסיים. החברים זכרו את שרוכי הנעלים ונייר הטואלט של האספקה הקטנה ליד הסילו, והרגישו באותם ימים כאילו הם שייכים לאלפיון העליון.

שנוקי ניהל את המקום לסרוגין, תוך שהוא יוצא לקדנציה של מזכיר קיבוץ.

בתחילת שנות ה-80, היה זה שוב שנוקי שזכה לעבור למשכן החדש. מקום מושבו של הכולבו עד היום. לפני כן, המקום שימש כמועדון לחברת הנוער האחרונה אשר פעלה במגידו. שנוקי המשיך לנהל את הכולבו במשכנו החדש עוד שנים רבות. למעשה, כבר אף אחד לא ממש הצליח לחשב כמה שנים במצטבר הוא ניהל את המקום. בעיני החברים והילדים באותם ימים, החיבור בין שנוקי לכולבו או בין הכולבו לשנוקי היה כבר בלתי ניתן להפרדה. אף אחד כבר לא העלה על דעתו כי את המקום יכול לנהל מישהו אחר. בעקבות כך, באופן לא רשמי, שם הכולבו הוסב להיות: "השנוקיה". "אם אתה הולך לשנוקיה, תביא לי בבקשה שוקולד" זהו היה משפט שלא גרם לאף אחד להרים גבה באותם ימים.

כאשר פרש שנוקי לגימלאות, הייתה זו שושקה אשר תפסה את מקומו ומנהלת את המקום גם בימים אלו עם צוות העובדים אשר גויס מכל קצוות העולם: מריפה, סונאם ואלי אשר משרתים בנאמנות ציבור רחב מאד של תושבים וילדים. ציבור הקונים, מן הסתם, לא נדרש כיום להתמודד עם מגבלות תקציב כלשהן. הכל מסביב השתנה ללא הכר ובכלל, מי כבר היום זוכר את ה"אספקה הקטנה" אשר הוקמה לפני כ 60 שנה, ממש ממול עם שרוכי הנעלים, נייר הטואלט וסבון הרחצה תוצרת "עץ הזית".

גבי בר

המשייט לו במרק של גבינה, שמנת, נענע וזעתר.

המרוקאים אוכלים עין המן - לחמניות גדולות, או חלות קלועות, שבתוכן נאפתה ביצה קשה. על פי המנהג, הילד הבכור הוא השולף מתוך הלחם את עינו של המן האומלל. בפורים גם אוכלים אצל המרוקאים קוסקוס חלבי. מכינים קוסקוס מהסוג העבה, מבשלים אותו עם חלב, מוסיפים חמאה ומתבלים במלח.

הטריפוליטאים מכינים את הדבלה המיתולוגית - עוגייה גדולה מבצק דק, המטוגנת בשמן עמוק וטבולה בסירוף סוכר. יש גם בוריק בלז, שהוא מעין סיגר בצק ממולא בשקדים טחונים, שטוגן ונטבל בסירוף דבש. וגם מקרוט: בצק סולת ממולא בתמרים, מטוגן וטבול בסירוף. מתקפת מתיקות רצינית.

בטוניס נוהגים לערוך שולחן חגיגי במשתה פורים, שעליו מופיעים כמה מאכלים מסורתיים: לחם מיוחד ושטוח בשם זראדק. סלט פורימי בשם בסאל ומעדנוס, ובו פטרוזיליה ובצל ירוק קצוצים, צנוניות, זיתים שחורים, הריסה ולימון. עוד מגישים: מעקוד - שהיא פשטידת תפוחי אדמה וביצים; פול בכמון ולימון; עוף ממולא בשם דג'אג'ה מחשיה, שנתחבו בו פיסטוקים, ביצים, חזה עוף ותבלינים. למנה העיקרית בסעודת פורים אוכלים הטוניסאים ברביקיו מישווי - שזה, למעשה, בשר על האש: צלעות כבש, מרגז, כבדי עוף, הודו ועגל, משופדים יחד עם עגבנייה, בצל ושום.

המחשבה שפורים הוא חג מוגבל מבחינה קולינרית, ושאזני המן הן התופין העיקרי המכבב בו - מטופשת למדי. עדות ישראל משופעות במאכלים מסורתיים שונים ומגוונים בפורים, שנולדו בשל סיבות היסטוריות, חברתיות וגם גסטרונומיות, בהתאם לסביבה שבה התרכזו היהודים בגולה.

העיראקים שנחשבו לעשירים והססגוניים בעדות ישראל, אם לא העשירים מכולם. בין השאר תמצאו בו בעבע ב'תמר (עוגיות ממולאות בתמרים מלפוף (מעין סיגר, מפילו ממולא באגוזים), חלקון רחת (לוקום) סמבוסק בג'בן (כיסוני שמרים ממולאים גבינה), סמבוסק בשקר (כיסונים ממולאים באגוזים), ממתק חבושים בשם לחינה, חגי' בדא (עוגיות קשות ויבשות), זנגולה (עוגיות מטוגנות וטבולות בסירוף), ובעבע קדרסי (עוגיות לבנות). איך אפשר אפילו להשוות את כל אלה לאזני המן הסטנדרטיות שאנחנו מכירים? היהודים העיראקים אף נהגו לשחק בפורים בקלפים ובמשחקי מזל נוספים, בשל הפור - ההגרלה - שערך המן כשרצה להשמיד את היהודים. לכן הם אכלו ושיחקו, שיחקו ואכלו, והשמחה - עד לא ידע.

הכורדים נוהגים לאכול זלובי - בצק שמרים ממולא בתמרים ומטוגן בשמן. וגם קאדה: פיתה ממולאת בתמרים ואגוזים, שנאפתה על סאג'. מאכל כורדי מסורתי נוסף בפורים, מלוח דווקא, הוא הדוראווה - קובה מגרישה וסולת, ממולא בחמאה,

אצל היקים אפשר למצוא את אוזני המן שכולנו מכירים. "המן טאשען" - "תיק המן". מדובר למעשה בעוגיות פריכות בצורת אוזן, הממולאות בפרג. יהודי גרמניה אמנם התמקדו באוזניים ממולאות בפרג.

להונגרים היה לחם בצורת חצי סהר, בדיוק כמו הסמל שעטר את דגלם של הפולשים מתורכיה. ההונגרים כינו את הלחם קִיפְּלִי, ובגלל הדמיון הרב בטעמו לאוזני המן, הם הוסיפו אותו לרשימת מאכלי פורים. לקיפלי יש גרסאות רבות. לפעמים הוא מתוק, לפעמים מלוח, ויש בו מילוי אגוזים רך, שנמס בפה, או שהוא עמוס בקרם פרג

עבורי, הזיכרון מחג הפורים קשור למנהג משלוחי המנות אשר אנו נוהגים לשלוח איש לרעהו. כשהייתי ילד, סבתי נהגה לשלוח את משלוחי המנות בצלחות קטנות אשר אותם מילאה בכל טוב ממעשה ידיה. במשלוחי המנות שלה לא היו סוכריות, שוקולדות וכד', אלא רק מאפים וממתקים מתוצרת בית. והכול נעשה ביסודיות ועם כל הלב.. הגישו את משלוחי המנות בגלל שתי סיבות אשר הן גם מוזכרות בפתגמים: "לאן שהולכות צלחות חוזרות קערות" הדבר מרמז על כך שמי שמוסר משלוח מנות בדרך כלל גם יקבל חזרה בנדיבות. כמו כן נהוג לומר: "משלוח מנות אחרי פורים" שמובנו הוא "עבר זמנו בטל קורבנו". פתגם זה בא להזכיר לנו באופן הומוריסטי כי מוטב לעשות את הדברים במועד, מפני שכאשר עובר זמנם הדברים מאבדים את ערכם ואת משמעותם.

אז שיגעתי אתכם הפעם שיהיה לנו פורים שמח

גי'זה סגל

”...וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׁמְחָה, לְיְהוּדִים הַיְתֵהּ אֲזָרָה וְשִׁמְחָה,
וְשׁוֹשֵׁן וְיָקָר...”

(מגילת אסתר, פרק ח, פסוק טו)

תושבי מגידו היקרים,

כמיטב המסורת, גם השנה יחגג חג הפורים במגידו בארועים שונים לילדים ובנשף פורים מושקע למבוגרים...

מהסתכלות סביב אני נפעם כל פעם מחדש מרוח ההתנדבות של התושבים ומההכנות הקדחתניות ביישוב לקראת החג הנהדר הזה. חגיגת הפורים לילדים, שתערך ביום שישי בבוקר, מקבצת אנשים רבים לשקוד שעות על התחנות והמתקנים השונים, על מנת לייצר הפנינג עליז, אטרקטיבי ומגוון. מסיבת הפורים למבוגרים, ששמה יצא למרחוק ושתערך ביום שישי בערב, כל פעם צובעת ומשנה את חדר האוכל לבלי הכר, ומאפשרת לנו המבוגרים להכנס לאווירה וגם להשתטות קצת.

אני מקווה שרבים מכם יבואו וישתתפו בארועים השונים. זו הזדמנות טובה לכולנו לנצל את הימים הללו כדי לשמוח "עד דלא ידע", להנות ממפגש חברתי ומאווירת החג תוססת וצבעונית ביישוב.

זו גם הזדמנות מצויינת לעדכן על פעילותו של וועד ההנהלה הנכנס: במהלך השבועות האחרונים, נפגש הוועד מספר פעמים ונציגיו השתתפו בדיוני הוועדות השונות. חברי ההנהלה החדשה החלו ללמוד את הנושאים, התחומים והאתגרים הרבים העומדים על הפרק, על מנת לבנות תוכנית עבודה לשנה הקרובה. אני רוצה לברך את כולנו, מקטנים עד גדולים, בברכת חג פורים שמח. נצלו את החג כדי לשמוח ולהנות, הרי "לא כל יום פורים".

נר בורנשטיין

מצוות משלוחי מנות בפורים

יש מצווה של הכנת משלוחי מנות, למען קירוב לבבות, חיזוק קשרי ידידות, אחווה ורעות. אין ספק שזה מנהג מחמם לבב אנוש, הן לשולח המשקיע והן לנמען הנרגש! יש שני סוגי משלוח מנות: יש את המשלוח שמגיע ומיועד כולו לילדים, בתוכו יש את כל התגשמות נפלאות הדמיון הקיים בחלומותיהם ובשבילים זה כאילו ווילי וונקה מ"צ'רלי וממלכת השוקולד" בכבודו ובעצמו הגיע עד אליהם הביתה!

ויש את משלוח המנות, שמיועד למבוגרים מביני עניין ומעריכי איכות- שם יש מטעמים ביתיים, ייחודיים ומפנקים, כולל אוזני המן משובחות, בו כל מעדן מגיע לפי מספר הנפשות בבית, ואתה כהורה מוצא את עצמך עומד ומתלבט אם הילד שלך אכן יעריך את התוצר האיכותי, או אפשר לאכול גם את המנה שלו...

בכל מקרה, כל משלוח מנות מרגש מאוד, אך לרוב משלוחי המנות בימינו מסמלים חגיגה של צבעים, סוכרים, שומנים, נתן ואת כל הדברים הלא בריאים שיש בעידן השפע שלנו!

אז, האם אפשר למרות כל הפיתויים להפוך את משלוחי המנות לבריאים ומזינים יותר?

כמה טיפים לחג:

- אוזני המן - בחרו אוזני המן עם מילוי בעל תרומה תזונתית. ממרח תמרים, פרג ואגוזים הם הבחירות המוצלחות יותר. באוזן המן יש כ-150-200 קלוריות ליחידה בממוצע, כשעיקר הקלוריות מגיע מהבצק שעשיר בחמאה או במרגרינה.
- אוזני המן קנויות עשויות ממרגרינה ולכן מומלץ להכין אוזני המן בבית, עם שמן קנולה.
- תוספות בריאות ומקוריות למשלוחי מנות- פירות יבשים, פירות טריים, אגוזים, שוקולד מריר, בייגלה מחיטה מלאה, יין, מאפים ביתיים, חליטות תה.
- לשלב במשלוח משחקים קטנים או רעשנים/פריטים לחג.
- לקנות אריזות קטנות של חטיפים/ממתקים.
- להמעיט בממתקים שמכילים צבעי מאכל.
- להביא למקום העבודה את הממתקים או חטיפים במשלוח שלא הייתם רוצים להשאיר בבית

חג שמח!

העם דורשת כדורשת

עברו יותר מ-25 שנה מאז ששחקתי פעם אחרונה כדורשת, אבל מעולם לא שכחתי כמה אהבתי את זה ולכן כששמעתי שיש קבוצת כדורשת במועצה ידעתי שאחזור לזה.

רוב האנשים לא יודעים בכלל מה זה המשחק הזה כדורשת ומה הסיפור שלו אבל היום אפשר כבר להגיד שמדובר בלא פחות ממגפה שהולכת ומתפשטת, הולכת וצוברת תאוצה בכל הארץ.

בארץ קיימים במקביל שני איגודים של כדורשת "המועדון הישראלי לכדורשת נשים"

ו "מאמאנט" כאשר בכל אחד מהם מספר ליגות, משחקי גביע, המון ארועים, טורנירים ועשרות קבוצות מכל רחבי הארץ.

הקבוצה המקומית שלנו נקראת באופן רשמי "רשת ביטחון מגידו" אבל באופן לא רשמי "מגידונט", מונה כ- 12 שחקניות מישובי המועצה בגילאים שבין 28 ל 56 ומשחקת בליגה האזורית העמק.

למי שלא מכיר אז כדורשת זה כמו כדורעף רק שתופסים את הכדור והיתרון ע"פ כדורעף הוא שכל אחד יכול לשחק ובעיקר כל אחת יכולה. גם ספורט וגם כיף אמיתי.

מיכל אהרוני

שנת שמיטה

לפני כחודש, יצאנו, שכבות י"א וי"ב של מגמת מחשבת ישראל, לסמינר שנתי שעסק בנושא המרכזי של לימודי מחשבת ישראל בשנה זו, שנת השמיטה. במסגרת הסמינר, שנערך במכון וינגייט, התבקשנו להכין סרטון לתערוכת סרטים הקשורים לנושא. אנו בחרנו להקדיש את הסרטון לנושא של שמיטת כספים, כלומר, בשנת השמיטה כל החובות שהצטברו בשש השנים הקודמות מתבטלים. הסרטון עלה לשלב הגמר ביחד עם ארבעה סרטונים של בתי ספר אחרים מרחבי הארץ. הסרטון צולם ע"י תלמידי קולנוע שלומדים במגמת מחשבת ישראל, בהשתתפות תלמידי שכבת י"א ממגמת מחשבת ישראל. בסוף היום הודיעו את התוצאות לתחרות. הסרטון המנצח היה שלנו והשמחה על כך הייתה גדולה. עודד סגל

ילדים מברכים את קינוץ מגידו לכבוד פורים

שתיפול שן ראשונה בפורים
(נויה לם)

שלכולם יהיו נצחונות בכדורגל
(עמית כהן)

שיהיו הרבה ליצנים ושתייה מסיבה
(רותם לפיד)

שיהיו המון אזני המן
(רועי סוהמי)

שיהיו תחפושות מצחיקות
(עמית)

שיהיה חג נחמד ושמחה רבה
(גיא ברצקי)

שיהיה חג שמח ושאני אהיה בריאה
(אלה עמרם)

שיאכלו הרבה אזני המן שיהיה כיף ושכולם יתחפשו
(דביר אבוטבול)

הפנינג פורים של הבלתי פורמלי

השפעות החקלאות על בריאותנו ועל איכות הסביבה

גידולי פירות, ירקות, קטניות ומזונות מין החי משפיעים על איכות הסביבה משני כיוונים עיקריים. חומרי הדברה שבהם משתמשים להדברת מזיקים בגידולי השדה מכילים חומרים לא ידידותיים ששוקעים על הגידולים ומתנדפים במידה מסוימת לאויר שבקרבתם. חומרי הדישון מכילים גם כן חומרים לא רצויים, חלקם עוברים לגידולים וחלקם מחלחלים עם המים ומגיעים למי התהום, חלק נוסף נשאר באדמה ומצטבר מעונה לעונה. מקורות המזון מין החי תורמים חומרים מזיקים בעיקר דרך המזון והתרופות המסופקים לבעלי החיים שחוזר לאדמה דרך הצואה, חומרים אלה מזיקים לאדמה ומחלחלים גם למי התהום. התקנים הבינלאומיים למזון לבעלי חיים ולחומרי דישון והדברה משתפרים על ידי הקטנת הריכוז המותר של החומרים המזיקים. בארץ אנחנו לא ממהרים לאמץ את התקן האירופי המחמיר אבל נמצאים "במקום טוב באמצע". היבט נוסף קשור לבריאותנו כצרכני התוצרת החקלאית שמכילה כמובן שאריות מהחומרים המזיקים, אז "מה לעשות" עם הרע ההכרחי. ראשית כדאי להגביר את המודעות האישית, ניתן לבדוק תקנים של מוצרים תעשייתיים, פירות וירקות קליפים מכילים את הכמות העיקרית של שאריות החומרים המזיקים בקליפה, כדאי לקלף אותם בנדיבות ואם לא מקלפים אז לשטוף היטב לא רק עם מים אלא גם עם חומרי חיכוך שיוירדו לפחות את השכבה העליונה של הקליפה. רצוי לצרוך מזון מין החי כמה שפחות מעובד ויש עדיפות מסוימת למזון כשר שמכיל ריכוז נמוך יותר של החומרים המזיקים.

לסיום, בנימה אופטימית, שיטות הדברה ביולוגית מצויות בתהליכי מחקר ופתוח מוצאים וישנם פתרונות אחדים שכבר מיושמים בשטח. שיטות אלה עשויות למזער את הנזקים במידה רבה ולתרום במשהו לשמירת הכדור (הפחוס) שעליו אנו חיים.

את נוסעת הרבה לחו"ל, איפה את הכי אוהבת להיות?

בקרתי הרבה בארה"ב. הייתי בטיול בגרמניה, איטליה הונגריה, מקסיקו, בקריבים....

ספרי לנו מי השכנים שלך?

יש לי הרבה שכנים, כמובן שכולם נחמדים. וטובים: שושקה, נורה וגיזה, מרים וראובן, ועוד...

את אוהבת לבשל ולאפות מה את הכי אוהבת להכין?

אני אוהבת להכין אוכל סיני, מרקים ובעיקר לאפות עוגות. וכל מיני מתוקים. לאו אוהב לאכול.

אם לא היית באה לגור במגידו לאן היית הולכת?

הייתי בוחרת לגור יחד עם משפחתי הקרובה במיאמי, יחד עם אחיותי ואימי.

מה היית רוצה שיהיה במגידו?

הייתי שמחה אם היה סרט כל שבוע (כמו שהיה פעם), ותרבות בקיבוץ כי אני מאד אוהבת סרטים והצגות. וכמובן שהייתי שמחה אם ילדי ונכדיי היו גרים איתי בקיבוץ.

שתפי אותנו מה את אוהבת בקיבוץ מגידו החדש

אני אוהבת שהקיבוץ מלא אנשים וילדים ויש שמחה ועניין בכל מקום.

מה את מאחל למגידו?

אני מקווה שנמשיך בדרך הזו, שנטפח ונגביר את הקשרים בין כל התושבים. שנכיר יותר אחד את השני. אני רוצה גם לראות שפור גדול בנוי, כי בזמן האחרון הוא "קצת" מוזנח.

מוזמנים להכיר - כרמן מלמד

באיזו שנה הגעת למגידו ולמה?

הגעתי לקיבוץ בשנת שבעים ואחת, בעקבות אהבה לאיש גדול אחד ולאיש קטן אחד שגדל לי בבטן.

מאיפה הגעת ובת כמה היית?

הגעתי לארץ מוונצואלה כשהייתי בת 25 ולמדתי פסיכולוגיה באוניברסיטה העברית. התעניינתי בחיי הקיבוץ וניצלתי את החופש הגדול לביקור ועבודה בכרם הענבים בקיבוץ עין החורש.

יום אחד הרגשתי שמישהו זורק עלי ענבים וכך הכרתי את לאו ששיכנע אותי לעזוב את האוניברסיטה ולבוא איתו לקיבוץ מגידו.

מה היתה העבודה שלך בקיבוץ?

הייתי מטפלת בבית ילדים, ריכוז אולפן, קומונה ותכשיטיה. מכל העבודות נהנית במיוחד מעבודתי כרכזת תרבות וחגים בקיבוץ. שנים רבות החזקתי בתפקיד זה באהבה ובמסירות לתרבות ולקיבוץ.

את התשובות ניתן להשאיר בתביה שבכלבו עד ה 11/3 בשעה 19:00. ותעריך הגרלה בין הפותרים נכונה.

אם תפתרו נכון את כל ההגדרות תקבלו בטור המסומן פתגם הקשור לחג

נחשו מי זה?

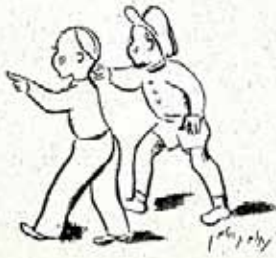

1. דודה של אסתר המלכה
2. מלך פרס בסיפור מגילת אסתר
3. עימו מרעשים בזמן הקראת המגילה
4. המלך אחשוורוש מלך מהודו ועד...
5. מאכל שנהוג לאוכלו בפורים
6. שמה העברי של אסתר המלכה
7. היא הצילה את העם היהודי מהפן הרשע
8. תהלוכה היטולית הנהוגה בחג
9. החודש בו חל חג פורים
10. מנהג בפורים בו נותנים מתנות האחד לשני
11. הוא הוטל להכריע את מועד השמדת העם היהודי
12. ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ.....
13. אביזר ששמים על הפנים כשמתחפשים
14. דמות מצחיקה ותחפושת המזוהה עם החג
15. הם זממו להרוג את אחשוורוש
16. אשתו הראשונה של אחשוורוש
17. אותה קוראים בחג פורים
18. אותה לובשים בחג פורים
19. הוא הרשע שרצה להשמיד את העם היהודי

י	צ	י	מ	ד	ו	ה	י	ג	ל	ח	א	ד	ג	כ	ל	מ
ד	צ	ו	ל	ע	ש	ו	ר	ו	ו	ש	ח	א	ה	ל	ב	ש
ו	י	ט	י	נ	י	ש	ת	ו	א	ל	ש	ל	ב	מ	ג	ל
צ	מ	ת	צ	פ	צ	נ	ס	מ	ה	ד	מ	מ	א	צ	ס	ו
ג	ל	ש	נ	פ	ר	מ	ג	ל	ב	ה	ח	ד	ו	י	מ	ח
מ	כ	ר	ק	כ	ס	ק	נ	ש	ע	ר	ה	ו	ז	ב	ג	מ
כ	ה	ט	י	כ	ד	ר	מ	ע	ס	צ	ג	ז	נ	ה	י	נ
י	א	ב	א	ח	ז	ג	ב	א	י	ש	ד	מ	פ	ח	ג	ו
י	ב	ג	ח	ל	ג	ט	י	ת	צ	ט	ו	ט	ד	ה	ד	ת
נ	מ	ה	ב	מ	י	ר	ו	ר	ק	כ	ל	ת	נ	ע	י	פ
ש	ח	מ	ש	ד	ז	ח	ש	ר	ת	ה	ה	ק	נ	ו	ע	ש
ת	מ	ד	ש	ת	ש	ו	פ	ח	ת	ט	ג	ר	ר	ת	ס	א

חפשו את המילים: משלוח מנות, יין, שמחה גדולה, מסיבה, חג, פרס, יהודים, מגילה, מלך, אוזן המן, מרדכי, פורים, שמח, רעשן, ליצן, תחפושת, מסכה, המן, ושתי, אחשוורוש, מלכה, אסתר

מ ה א ו ק ר י ם

מה אומרים, מה אומרים
 ילדינו בפורים?
 הם אומרים: טוב מאד
 לטיל במסכות.
 הם אומרים: מזין
 לאכול אגני הקן.
 הם אומרים, הם אומרים:
 חג שמח, חג פורים!

מה אומרים, מה אומרים
 ילדינו בפורים?
 הם אומרים: זהו זמן
 בו נפול יפל הקן.
 הם אומרים: במגה
 מספרים על גאולה.
 הם אומרים, הם אומרים:
 לא נשכח את גס פורים!

ושמחים ורוקדים,
 כי זוקרים הם, כי יודעים:
 חג פורים, הננים;
 סוף לרשע הננים!

מה אומרים, מה אומרים
 ילדינו בפורים?
 ילדינו בפורים
 כל היום שרים שירים,